

scyplinarnego w dyrekcji okręgowej kolei państwowych — jednego z rzeczników dyscyplinarnych ustanowionych przy komisji dyscyplinarnej w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych.“;

13) po § 83 dodaje się nowy § 83a w brzmieniu:

„§ 83a. (1) W całym okresie ciąży, jak i w czasie przerwy w pracy po porodzie (§ 46a ust. (2) może być z pracownikiem - kobietą rozwiązany stosunek służbowy tylko z ważnych przyczyn lub z winy pracownika-kobiety. Rozwiązanie takie wymaga do swej ważności zgody Zarządu Głównego Z.Z.K.

(2) Ważnymi przyczynami w rozumieniu ust. (1) są okoliczności, które sprawiają, że zgodnie z wymaganiami dobrej wiary i interesem służby rozwiązanie stosunku służbowego jest uzasadnione.

(3) Rozwiązanie stosunku służbowego z ważnych przyczyn nie może jednak nastąpić w okresie czterech miesięcy przed porodem, chyba że jednostka służbowa zatrudniająca pracownika-kobietę ulega

zupełnej likwidacji, a nie ma możliwości zatrudnienia kobiety w innej jednostce służbowej.“;

14) w § 84 ust. (2) po wyrazie „Komunikacji“ zastępuje się kropkę przecinkiem i dodaje się wyrazy: „przestrzegając zasady, że komplet orzekający powinien składać się z przewodniczącego, dwóch członków komisji weryfikacyjnej i dwóch przedstawicieli Z.Z.K.“;

15) w § 84 ust. (3) wyrazy „Minister Komunikacji“ zastępuje się wyrazami „właściwa władza“;

16) w § 102 skreśla się ust. (2).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Minister Komunikacji: J. Rabanowski

477

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

zmieniające rozporządzenie o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 28 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 38, poz. 231 i z 1947 r. Nr 42, poz. 209) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 po ust. 14 dodaje się nowy ust. 15 w brzmieniu: „15. Zaliczenie do wysługi emerytalnej okresów pracy najemnej, objętej obowiązkiem ubezpieczenia emerytalnego, następuje bezwarunkowo, jeżeli od tego zaliczenia uzależnione jest nabycie prawa do zaopatrzenia. W przypadku tym zaliczeniu podlega tylko okres, niezbędny dla uzupełnienia wysługi emerytalnej, dającej prawo do zaopatrzenia“;
- 2) w § 7 skreśla się wyrazy „Ministerstwa Komunikacji i“;
- 3) w § 14 ust. 9 po wyrazach „orzeczenia dyscyplinarnego“ dodaje się wyrazy: „albo na skutek decyzji wydanej na wniosek Komisji Weryfikacyjnej“;
- 4) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się 60% uposażenia zasadniczego należnego w ostatnim miesiącu przed rozwiązaniem stosunku służbowego.

2. Gdyby ustalone w myśl niniejszego rozporządzenia zaopatrzenie dla emeryta przewyższało 10.000 zł miesięcznie, a zaopatrzenie dla wdowy 5.000 zł, emeryt otrzymuje kwotę 10.000 zł miesięcznie, wdowa zaś kwotę 5.000 zł.

3. Zaopatrzenie sieroce nie może być wypłacane w kwocie wyższej, aniżeli:

- 1) dla sieroty pobierającej zaopatrzenie sieroce w wysokości 25% zaopatrzenia wdowiego — 1.250 zł miesięcznie;
- 2) dla sieroty pobierającej zaopatrzenie sieroce w wysokości 25% zaopatrzenia emerytalnego — 2.500 zł miesięcznie.“;
- 5) w § 19 ust. 1 skreśla się pkt 3 i 4;
- 6) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. 1. Zaopatrzenie wdowie wypłaca się od dnia następującego po dniu wstrzymania wypłaty uposażenia lub zaopatrzenia emerytalnego męża przez okres 6 miesięcy. Po upływie tego okresu prawo do pobierania zaopatrzenia służy wdowie, jeżeli:

- 1) jest trwale niezdolna do zarobkowania co najmniej w 66% lub
- 2) ukończyła 55 rok życia albo
- 3) wychowuje dzieci uprawnione do zaopatrzeń sierocych, a mianowicie: jeżeli wychowuje jedno dziecko — do czasu ukończenia przez nie 7 roku życia, jeżeli wychowuje dwoje dzieci — przez okres posiadania przez nie uprawnień do zaopatrzeń sierocych, wreszcie, jeżeli wychowuje albo wychowywała troje lub więcej dzieci — bez ograniczenia w czasie.

2. W przypadkach, określonych w § 22 ust. 1 pkt 4, prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego służy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu darowania skutków skazania lub dyscyplinarnego ukarania męża, albo wydania orzeczenia dyscyplinarnego we wznowionym postępowaniu dyscyplinarnym, albo też wydania przez dyrektora generalnego kolei państwowych orzeczenia na podstawie § 60 ust. 4 rozporządzenia niniejszego.

3. W przypadkach wstrzymania przez dyrektora generalnego kolei państwowych wypłaty zaopatrzenia emerytalnego (§ 60 ust. 3) prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego służy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu śmierci męża.
4. W przypadkach, określonych w § 22 ust. 1 pkt 5, prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego służy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu śmierci męża.
5. W przypadkach, wymienionych w ust. 2, 3 i 4, wypłata zaopatrzenia wdowiego następuje od terminów określonych w tych ustępach, jeżeli równocześnie spełni się jeden z warunków podanych w ust. 1 pkt 1, 2 i 3; gdy jeden z tych warunków spełni się w terminie późniejszym, wypłata zaopatrzenia wdowiego następuje od pierwszego dnia miesiąca po jego spełnieniu.
6. Ograniczeń z ust. 1 nie stosuje się do wdów po pracownikach lub emerytach, zmarłych wskutek działań wojennych lub represji stosowanych przez okupanta albo nieszczęśliwego wypadku z powodu służby, albo też aktów terrorystycznych wrogów ustroju demokratycznego Państwa Polskiego.“
- 7) w § 25:
- a) w ust. 1 skreśla się pkt 2 i 3 i dodaje się nowy punkt 7 w brzmieniu:
„7) w razie, jeżeli uprawniona osoba nie odpowiada żadnemu z warunków wymienionych w § 24 ust. 1 pkt 1, 2 i 3“;
 - b) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się następujące wyrazy: „z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ust. 1 pkt 7; w tym przypadku wypłatę zaopatrzenia wznawia się w terminie określonym w § 24 ust. 5.“;
- 8) w § 28 ust. 1 wyrazy: „(z małżeństwa i pozamałżeńskim)“ zastępuje się wyrazami: „z małżeństwa, pozamałżeńskim, przysposobionym, pasierbom oraz przyjętym na wychowanie dzieciom ofiar wojny“;
- 9) w § 31 ust. 1 skreśla się pkt 3;
- 10) po § 45 dodaje się nowy § 45-a w brzmieniu:
„§ 45-a. Łączna kwota zaopatrzenia:
- 1) emerytalnego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla byłego pracownika;
 - 2) wdowiego i zaopatrzenia sierocego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla wdowy i sierot;
 - 3) wdowiego i zaopatrzenia sierocego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla sierot;
 - 4) wdowiego i zaopatrzenia sierocego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla sierot i odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla dalszej rodziny (§ 45);
 - 5) wdowiego i zaopatrzenia sierocego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla wdowy i sierot z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla dalszej rodziny;
 - 6) sierocego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek;
 - 7) sierocego wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwy wypadek dla sierot i dalszej rodziny nie może przewyższać 150% podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego (§ 15) ani 15.000 zł miesięcznie.“;
- 11) w § 57:
- a) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. Przepis § 4 ust. 15 stosuje się do przypadków roszczeń powstałych na jego podstawie od dnia 1 października 1945 r. z tym, że prawo do pobierania zaopatrzenia przysługuje w tym przypadku najwcześniej od dnia 1 stycznia 1949 r.“;
 - b) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje numerację „3“;
- 12) po § 60 wstawia się nowe §§ 60-a, 60-b i 60-c w brzmieniu:
„§ 60-a. Jeżeli zaopatrzenie obliczone w myśl niniejszego rozporządzenia wynosiłoby dla emeryta mniej niż 3.000 zł miesięcznie, dla wdowy mniej niż 2.100 zł miesięcznie, emeryt otrzymuje 3.000 zł, wdowa 2.100 zł miesięcznie.
§ 60-b. Jeżeli przypadające w dniu 31 grudnia 1948 r. zaopatrzenie emerytalne łącznie z dodatkiem przejściowym albo zaopatrzenie wdowie łącznie z takim dodatkiem jest wyższe od zaopatrzenia emerytalnego lub zaopatrzenia wdowiego wymierzonego na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, emeryt lub wdowa zachowuje prawo do zaopatrzenia przypadającego w dniu 31 grudnia 1948 r., łącznie z dodatkiem przejściowym z tym, że zaopatrzenie dla emeryta nie może wynosić mniej niż 3.000 zł, a dla wdowy mniej niż 2.100 zł.
§ 60-c. 1. Wypłata zaopatrzenia wdowiego przysługującego w dniu 31 grudnia 1948 r. wdowom, które nie odpowiadają warunkom określonym w § 24 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, ulega wstrzymaniu z końcem szóstego miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.
2. Przepis § 24 ust. 6 ma zastosowanie również do wdów, których prawo do zaopatrzenia wdowiego powstało przed dniem 1 stycznia 1949 r.“;
- 13) w § 13 ust. 3, § 30 ust. 3 i 4, § 33 ust. 2, § 39 ust. 3 oraz § 60 ust. 3 i 4 wyrazy „Minister (Ministra) Komunikacji“ zastępuje się wyrazami „dyrektor generalny (dyrektora generalnego) kolei państwowych“.
- § 2. Upoważnia się Ministra Komunikacji do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 231) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.
- § 3. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 210).
- § 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.
- § 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.
- Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*